

بررسی عوامل موثر بر طراحی مسکن عشايري و روستایی ایل قشقایي

حسنا ورمقانی^۱

دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۱۲/۱۶

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۱۰/۱۴

چکیده

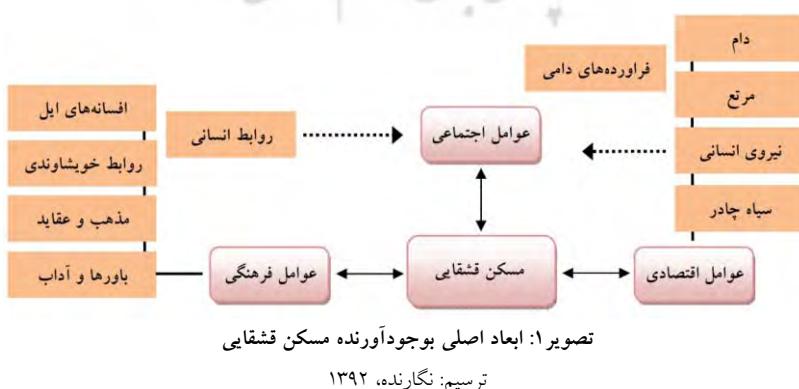
مردم ایل قشقایی که از نظر سوابق تاریخی و تولیدات دامی نقش مهمی را در سیاست و اقتصاد ایران ایفا کرده‌اند، به وسیله مهاجرت اسکان یافته و شیوه معیشت آن‌ها دگرگون شده است. در این مطالعه، سعی بر آن است که ویژگی‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی کوچ نشینان و اسکان یافته‌های قشقایی معرفی شده و ارتباط این عوامل با الگوهای سکونت در مسکن روستایی و سیاه چادر آن‌ها مورد ارزیابی قرار گیرد. فرضیه عمومی تحقیق آن است که میان مسکن روستایی و سیاه چادرهای قشقایی به لحاظ عوامل انسانی (فرهنگی- اجتماعی- اقتصادی) قابلیت تطبیق وجود دارد. روش تحقیق این مقاله از نوع توصیفی- تحلیلی است که به منظور پیشبرد آن از دو روش استنادی و پیمایشی بهره گرفته شده است. هدف کاربردی مقاله، ارائه الگوهای طراحی پلان مسکونی در روستاهای قشقایی نشین است به گونه‌ای که با ساختارهای انسانی متناسب باشد. نظام شکل‌گیری و جانمایی الگوهای مسکونی و شیوه ساخت آن- که متأثر از شیوه زندگی و فرهنگ بومی این ایل می‌باشد- موضوع تحقیق است که با بررسی نمونه‌های موردنی از مسکن روستاهای قشقایی نشین و ساختار سیاه چادرها با عنایت به وجود ارزش‌های کالبدی و فضایی مورد تحلیل قرار گرفته است. به کمک تحلیل تطبیقی مشخص گردید عواملی که بر طراحی مسکن (کوچ نشینی و یکجاشینی) قشقایی تاثیر می‌گذارد شامل نحوه معیشت، روابط خویشاوندی، عقاید فرهنگی و برخی آداب و رسوم، وجود روحیه تعاؤن و همکاری، توجه به ضرورت نوع زندگی و انطباق ساختار همنشینی سیاه چادرها و خانه‌ها بر اساس نظام اجتماعی قبیله‌ای می‌باشد. دستاوردهای علمی و پژوهشی مقاله، تبیین چگونگی تبدیل مسکن کوچ نشینی عشايري قشقایی به مسکن یکجاشینی است که می‌تواند دستمایه‌ای نظری برای معماران علاقمند به فعالیت در این زمینه را نیز فراهم آورد.

واژگان کلیدی: قشقایی، مسکن، فرهنگ، سیاه چادر، کوچ نشینی.

۱- بیان مسئله

امروزه عشاير کوچنده با مشکلات بیشتری نسبت به گذشته روپرور هستند. از بین رفتون مراعع و ایل راهها از یک سو و عدم دسترسی به علم و فناوری روز از سوی دیگر ادامه زندگی عشايری را با مخاطرات فراوانی روپرور ساخته است. نیاز به آموزش و بهداشت، وجود مشکلات اقتصادی، و ضرورت برقراری ارتباط پویا با جامعه، عشاير را ناگزیر از مهاجرت به شهرها و یکجاشینی کرده است. این مهاجرت نه تنها رافع مشکلات نبوده، بلکه مشکلات دیگری را چه برای عشاير و چه برای جامعه به همراه داشته است، که از آن جمله می‌توان به عاطل ماندن مراعع، کاهش تولیدات دامی و فشار مضاعف جمعیت بیکار غیرماهر در شهرها اشاره کرد (قرخلو، ۱۳۸۲: ۲۴-۱۵). بعلاوه خانه‌های شهری تطبیقی با خصوصیات فرهنگی، آداب و رسوم و نحوه زندگی آنان نداشته و فرهنگ عشاير را که میراث معنوی و هویت نسل‌های گذشته است نادیده انگاشته و نهایتاً به فراموشی می‌انجامد. آنچه مسلم است ضرورت توجه و برخورد هوشمندانه با مسئله عشاير و ارائه راهکارهایی در جهت ارتقای فرهنگی، اقتصادی و رفاهی آنان می‌باشد. مقاله حاضر با هدف رسیدن به الگوی سکونتگاهی که پاسخگوی نیازهای اقوام قشقایی باشد به جستجو و تحلیل عوامل انسانی و رفتاری تأثیرگذار بر نحوه زندگی آنان می‌پردازد. بنابراین این مقاله در دسته تحقیقات کاربردی و اجرایی قرار می‌گیرد.

قشقایی‌ها اقوام کوچ‌نشینی می‌باشند که با توجه به نوع معیشت یعنی زندگی دامداری همواره در حال حرکت بوده و از این رو ساماندهی فضای زندگی آن‌ها می‌باشد متناسب با این نوع شرایط زندگی سخت و دشوار محیطی و اقلیمی باشد. از سوی دیگر مردمان قشقایی، سخت پاییند به اعتقادات و باورهای خود می‌باشند. این باورها به وضوح در فضاهای عملکردی از سیاه چادر تا زیستگاه یکجاشینی، قابل مشاهده است. بعلاوه بر جنبه‌های اقتصادی و فرهنگی، ساختار اجتماعی ایل قشقایی شامل سلسله مراتب نظام خویشاوندی، به طور مستقیم بر الگوی استقرار چادرها، میزان پراکندگی و تراکم و نیز چگونگی مکانیابی آن‌ها در کنار یکدیگر منطبق است؛ بطوری که می‌توان گفت الگوی سکونتگاه‌ها صورت کالبدی الگو و نظام اجتماعی قبیله است. عوامل موثر بر طراحی مسکن قشقایی در نمودار ۱ معرفی شده است.

عوامل مذکور با یکدیگر در ارتباط بوده و بر هم تأثیرگذارند. به عنوان مثال، ساختار اقتصادی و اجتماعی در مواردی با یکدیگر درآمیخته‌اند و نیز باورها، آداب و رسوم، مذهب و عقاید خرافی همگی در ساختار فرهنگی دخالت دارند.

پژوهش حاضر سعی دارد تاثیر این عوامل را بر طرح ریزی مسکن این قوم سنجیده و به الگوهای اجرایی و کاربردی در راستای طراحی و برنامه‌ریزی مسکن روستایی، مناسب با فرهنگ، اقتصاد و جامعه قشایی دست یابد. با توجه به وجود تأثیرات متقابل بین عوامل انسانی مطرح شده و از آنجا که تفکیک مسائل مختلف و ارائه الگوهای موردنی نمی‌تواند پاسخگوی نیاز عشاپیر باشد، لازم است که موضوعات در کنار هم تحلیل، و الگویی یکپارچه متشکل از تأثیر تمامی عوامل ارائه گردد.

در راستای دستیابی به هدف مقاله، لازم است مطالعات مذکور در دو حوزه یکجانشینی و کوچ نشینی قشایی‌ها صورت گیرد. پس به طور مشخص، سوالات تحقیق عبارتند از:

۱. چه عواملی بر طراحی مسکن کوچ نشینی (سیاه چادرها) ایل قشایی تاثیر می‌گذارد؟
۲. چه عواملی بر طراحی مسکن روستایی (یکجانشینی) ایل قشایی تاثیر می‌گذارد؟

در راستای تحقق هدف اصلی، اهداف ذیل دنبال خواهد شد:

- بررسی تطبیقی میزان تاثیر عوامل اجتماعی در مسکن کوچ نشینی و یکجانشینی
- بررسی تطبیقی نحوه تاثیر باورها و عقاید در مسکن کوچ نشینی و یکجانشینی
- بررسی تطبیقی رابطه اقتصاد و معیشت در مسکن کوچ نشینی و یکجانشینی

فرضیات تحقیق عبارتند از:

- ساختار فرهنگی در ایل قشایی، تاثیر مستقیم بر طراحی فضای داخلی سیاه چادر و خانه‌های روستایی آنان داشته است.

- زندگی دامداری و نحوه معیشت قشایی‌ها تأثیر مستقیم بر الگوی مساکن قبل و بعد از اسکان دارد.
- شیوه‌های طراحی مسکن عشاپیری و روستایی را به طور کامل می‌توان از الگوهای اجتماعی قبیله‌ای دریافت.

مطالعه و بررسی ویژگی‌های مسکن ایلات قشایی از دو جنبه دارای اهمیت می‌باشد: اول این‌که به شناخت عوامل فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی موثر به منظور چاره‌جویی و ارائه راهکارهای مناسب در زمینه طراحی مسکن منتهی می‌گردد؛ دوم با بررسی همه جانبیه می‌توان زمینه روشنی را برای طرح‌هایی از این دست که در آینده از اهداف اجرایی مدیران و دست‌اندرکاران مربوطه می‌باشد، فراهم ساخت. لذا تحقیقاتی از این دست دارای اهمیتی کاربردی و ضرورتی آشکار می‌باشد.

۲- روش تحقیق

این مقاله با تمرکز بر جامعه عشاپیر قشایی به عنوان یکی از مهم‌ترین عشاپیر ایران و در استان فارس به دلیل دارا بودن بالاترین جمعیت عشاپیری انجام گرفته است. در اولین مرحله، تحقیقات پیشین در حوزه شناخت زندگی عشاپیری بررسی، و دیدگاه‌های محققان جمع‌آوری، دسته بنایی، ترکیب و ساختاردهی شدند. دیدگاه‌های مطرح شده در سه دسته عوامل اقتصادی، عوامل اجتماعی و عوامل فرهنگی قرار داده شدند. در مرحله دوم، به منظور مطابقت

مدل حاصله از ادبیات موضوع با شرایط کنونی زندگی عشاير، مشاهده نحوه زندگی و چگونگی سازماندهی فضایی سیاه چادرهای عشاير و مسکن روستایی آنها، روش‌های مشاهده مستقیم و مصاحبه به کار گرفته شد. در جريان صحبت با عشاير، اطلاعاتی درباره باورها، اعتقادات و آداب و رسوم آنها دریافت گردید و نحوه تأثير اين عوامل بر خصوصيات مسکن مورد بررسی قرار گرفت. در نهايىت، جهت بررسی تطبیقی زندگی عشايری و روستایی، داده‌های حاصل از عوامل انسانی و سازماندهی فضایی سکونتگاهها تحلیل گردیدند.

در فشرده‌ترین کلام، اين مقاله از نوع توصیفی- تحلیلی است که به منظور پیشبرد آن از دو روش اسنادی و پیمایشی بهره گرفته شده است. در روش اسنادی به مطالعه و بررسی کتب، مجلات، پایان‌نامه‌های دانشگاهی، نقشه‌ها و دیگر اسناد پرداخته شد و در روش پیمایشی از تکنیک‌های مشاهده مستقیم و مصاحبه استفاده شد. تجزیه و تحلیل و استنتاج نهايی داده‌های مورد نظر به کمک دیاگرام‌ها و بررسی تطبیقی حاصل شده است. اين نتایج ما را به راهبردها و الگوهای برنامه‌ریزی و طراحی مسکن روستایی و نیز شهری در مناطق قشقایی‌نشین رهنمون می‌سازد. سوال مهم برای طراحان مسکن عشاير اين است که فضای جانشین سیاه‌چادر چگونه فضایی است و قالب زندگی عشاير پس از یکجانشینی چیست؟ به عبارت دیگر، وضع موجودی از مسکن ثابت عشاير موردنظر در دست نیست که بتوان برپایه آن طراحی نمود. لذا برای رسیدن به دستمایه‌های طراحی لازم است روند شکل‌گیری و زندگی در سیاه‌چادر بررسی شود و هم‌چنین نگاهی به زندگی نزدیکترین روستاهای باسابقه منطقه داشته باشیم.

۳- پیشنهاد تحقیق

آن‌چه تاکنون درباره عشاير قشقایي و شیوه زندگی آنان مطرح شده است، مطالعات پراکنده‌ای است که هر یک برخی از ابعاد موضوع را پوشش داده‌اند. اين تحقیقات اطلاعاتی درباره خصوصيات سیاه چادرها، ساختارهای اجتماعی و سیاسی ايل، ساختار اعتقادی و فرهنگی، باورها و اعتقادات و نیز شیوه‌های معیشت عشاير قشقایي ارائه می‌دهند. تمامی اين تحقیقات به صورت موردى و مجزا بوده و هیچ یک از آنها به تحلیل و ترکیب ساختارهای مذکور در ارتباط با مسکن پرداخته‌اند. اين مقاله ضمن ترکیب ساختارهای انسانی مذکور به تبیین جایگاه اين عوامل در الگوی طراحی مسکن قشقایي می‌پردازد.

در میان تحقیقات و مطالعات صورت گرفته، برخی از آنها به طور جامع و کامل ویژگی‌های سه ساختار فرهنگی، اجتماعی و اقتصادي قشقایي را معرفی می‌نمایند. کتاب "توصیف و تحلیلی از ساختمان اقتصادي، اجتماعی و فرهنگی ايل قشقایي" نوشته حبیب‌الله پیمان و نیز "مبانی جامعه‌شناسی و مردم‌شناسی ایلات و عشاير" نوشته حشمت‌الله طیبی در اين دسته قرار می‌گيرند. برخی دیگر از تحقیقات موجود، تنها به مطالعه یکی از ساختارهای مذکور می‌پردازد. دکتر منوچهر کیانی در مطالعات خود از جمله کتاب "سیه چادرها"، "افسانه‌ها و قصه‌های ايل قشقایي" و "کوچ با عشق شقايق" به ابعاد فرهنگی ايل قشقایي می‌پردازد. دکتر سیروس پرهام ابعاد ساختار اقتصادي و به ویژه صنایع دستی را در ايل قشقایي بررسی نموده که نتایج تحقیق در کتاب‌های "دستبافت‌های عشايری و روستایی فارس" و "شاهکارهای فرش‌بافی فارس" آمده است. همچنین برخی مطالعات کمی و آماری از نحوه

معیشت، میزان جمعیت و... در ایل قشقایی استان فارس توسط اداره کل امور عشاپیری استان فارس صورت گرفته که در تحقیق حاضر مورد استفاده قرار گرفت. جمع‌بندی تحقیقات پیشین در قالب ۳ دسته اصلی در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱: معرفی و دسته‌بندی پیشینه تحقیق

ردیف	ساختار مورد بررسی	زیرساختار مورد بررسی	سال	مطالعه	محقق
۱	ساختار اقتصادی	۱. دام و تولیدات دامی	۱۳۸۸	آشنایی با داشن بومی دامداران کرج رو ایل کلهر	عبدالحید پاپ زن
		۲. مرتع	۱۳۴۷	توصیف و تحلیلی از ساختمان اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ایل قشقایی	حبيب الله پیمان
		۳. نیروی انسانی	۱۳۷۶	سیمه چادرها	منوچهر کیانی
		۴. صنایع دستی	۱۳۷۰، ۱۳۷۵، ۱۳۸۳	دستیافت‌های عشاپیری و روسانی فارس شاهکارهای فرش‌بافی فارس زن عشاپیری و چنته	سیروس پرهاشم سیروس پرهاشم پرویز همایون پور منوچهر کیانی
۲	ساختار اجتماعی	۱. سلسله مرابط اجتماعی	۱۳۸۵	تاریخ مازرات مردم ایل قشقایی از صفویه تا پهلوی	حسین‌الله طبیبی
		۲. نظام خوشبازندی	۱۳۸۰	مبانی جامعه‌شناسی و مردم‌شناسی ایلات و عشاپیری	محمد بهمن‌بیگی
۳	ساختار فرهنگی	۱. باورها و آداب	۱۳۲۴	عرف و عادت در عشاپیری فارس	منصور نصیری
		۲. مذهب و اعتقادات	۱۳۸۶	نقش قشقایی‌ها در تاریخ و فرهنگ ایران	منوچهر کیانی
		۳. افسانه‌ها و داستان‌ها	۱۳۸۶	افسانه‌ها و قصه‌های ایل قشقایی	

منبع: یافته‌های پژوهش

در این مقاله می‌کوشیم با در نظر گرفتن نتایج به دست آمده از مطالعات پیشین و تحلیل ارتباط آن‌ها با ویژگی‌های مسکن و بررسی میدانی شرایط کنونی زندگی عشاپیری، به الگوهایی جهت طراحی سکونتگاه در زمینه جغرافیایی و فرهنگی قوم قشقایی دست یابیم.

۴- معرفی محدوده مورد مطالعه

ایل قشقایی یکی از ایلات بزرگ ایران است که به همسایگی ایلات خمسه در نواحی جنوبی ایران و در استان‌های فارس، خوزستان، بوشهر و قسمتی از استان اصفهان سکونت داشته و بیلاق و قشلاق می‌کنند. محدوده بیلاق و قشلاق این ایل حاشیه‌ای به طول ۲۵۰ کیلومتر و عرض ۳۰ تا بیش از ۵۰ کیلومتر است. شهرستان فیروزآباد با ۳۴۴۵ کیلومتر مربع در جنوب غربی ایران و استان فارس، مرکز اصلی ایل قشقایی است (شکور، ۱۳۸۹: ۱۲۷).

تصویر ۲: موقعیت بیلاق و قشلاق و مسیرهای کوچ عشاپیری ایل قشقایی منبع: افشاری، ۱۳۹۰

منطقه قشلاقی و بیلاقی ایل قشقایی از کرانه‌های خلیج فارس تا جنوب استان اصفهان گستردۀ است. مناطق بیلاقی از شمال شیراز شروع می‌شود و تا محدوده شهرستان‌های شهرضا و بروجن ادامه می‌یابد. مناطق قشلاقی در محدوده وسیع‌تری قرار دارد؛ به طوری که از غرب به حوالی بهبهان و رامهرم منتهی می‌شود. خط شمالی آن از حدود شمال غرب لار آغاز و پس از گذشتن از حوالی جهرم، فیروزآباد و شیراز به مرودشت ختم می‌شود. سرحد شرقی آن در اطراف شهرستان جهرم، داراب و لار واقع شده که هم مرز با طایفه‌های عرب و باصری ایل خمسه است و حد جنوبی این منطقه را نیز جلگه ساحلی خلیج فارس تشکیل می‌دهد (روحانی، ۱۳۷۳: ۸۹).

۵- یافته‌های توصیفی تحقیق

۱-۵ معرفی ساختارهای انسانی مورد مطالعه

۱-۱-۵ ساختار اقتصادی

اقتصاد کوچ نشینان رویه‌مرفته از چهار عامل تشکیل شده است که عبارتند از: ۱) سیاه چادر ۲) دام (۳) مرتع (۴) نیروی انسانی (صلواتی، ۹۱: ۱۳۸۸). اهمیت کارکردی این شیوه از زندگی در کشوری همچون ایران قابل توجه و تأمل بوده که در بیان وجهی از این اهمیت می‌توان به نقش اقتصاد عشايری (دامداری) در اقتصاد ملی اشاره داشت، چرا که آنان از مراتع پراکنده و دورافتاده و دور از دسترس روستائیان برای مصرف دام‌ها استفاده می‌نمایند که این خود سبب رونق دامداری، بهبود در دستیابی به مواد لبني و گوشتی و در نهایت رشد اقتصاد ملی می‌گردد (شاطری، ۱۳۹۰: ۱۸). عشاير ایران به لحاظ نوع زندگی و معیشت خود، یعنی دامپروری متحرک (کوچروی)، مسکن خود را به صورت قابل حمل، مقاوم، سبک و با قابلیت نصب و جمع سریع بنا می‌کنند. سیاه چادر با وجود تغییرات مختصری که به نسبت موقعیت خانواده دارد؛ هماننگی خاصی را در بین اکثریت قریب به اتفاق افراد عشاير موجب می‌شود. دام‌ها به عنوان دومین عامل در اقتصاد کوچ نشینان، مهم‌ترین منبع غذایی، وسیله حمل و نقل، وسیله کمکی در امور کشاورزی و منبع تهیه وسایل و پوشاسک هستند. همچنین دام‌ها مایه اعتبار و پشتوانه مهمی در فعالیت‌های اجتماعی به شمار می‌روند. مهم‌تر اینکه دام‌ها نقش تعیین‌کننده‌ای در اجتماع خانوارها دارند به طوری که هر چه تعداد دام بیشتر باشد خانوارهای کمتری در یک مکان تجمع می‌کنند. بنابراین رابطه‌ای بین تعداد دام و مرتع برقرار است؛ هر چه تعداد دام بیشتر باشد مرتع بیشتر مورد نیاز است و خانوارها مجبورند به فاصله معینی از هم مستقر شوند. تجمع بیش از حد باعث نابودی مرتع در زمان کوتاه‌تری می‌گردد (امان‌اللهی بهاروند، ۱۳۶۷: ۵۲). هر خانوار با توجه به تعداد دام‌هایی که در اختیار دارد باید نیروی انسانی لازم را نیز در اختیار داشته باشد تا بتواند به عنوان یک واحد تولید فعالیت کند. یک خانوار معمولی کوچ نشین که دارای ۱۰۰ تا ۲۰۰ رأس بز و میش است دست کم احتیاج به ۴ تا ۵ نفر دارد تا بدین‌وسیله بتواند به فعالیت خود ادامه دهد (همان، ۶۷). مشاغل متفرقه قشقایی‌ها عبارتند از: باغداری، قالیبافی، جنگل‌کاری، تراکتور و وانت داری و مشاغل دولتی روستایی که جمعاً ۲۳ درصد اقتصاد ایل در شرایط فعلی را تشکیل می‌دهد. تولید صنایع دستی ابتدا برای رفع نیاز خانواده و سپس فروش در بازار به منظور کسب درآمد می‌باشد (شهبازی، ۱۳۸۶: ۱۱۵).

جدول ۲: ساختار اقتصادی عشایر کوچرو و بکجانشن ایل قشقایی

فروش محصولات در شهر	مشاغل دولتی	تراکتورداری	باغداری	صنایع دستی	قالیبافی	تولیدات دام	فروش زنده دام	کوچرو
%۹	%۳	%۱	%۳	%۱۱	%۵	%۷	%۶۱	کوچرو
%۱۵	%۶	%۵	%۱۳	%۵	%۹	%۴	%۴۳	روستانشین

منع: یافته‌های پژوهش

۲-۱-۵ - ساختار فرهنگی

بنيادی‌ترین باور در نظام خویشاوندی ایل قشقایی باور به اجاق (به معنای محل افروختن و حفظ آتش) است و تعلق به اجاق واحد، نیرومندترین پیوند خویشاوندی را در نظام قبیله‌ای ایجاد می‌کند. این واژه از سویی دلالت بر نقش مهم آتش و حفظ و نگهداری آن در گذشته دور دارد و از سوی دیگر نوعی قدس نیا است. اجاق به نوعی روح طایفه یا اولاد است که آن را از مصائب حفظ می‌کند و یا در موارد حساس به او یاری می‌رساند. اجاق، توتی است سمبلیک که وحدت ایل را تحکیم می‌بخشد (بهرامیان، ۱۳۷۸: ۱۰۱). یکی دیگر از ابعاد ساختار فرهنگی، قصه‌ها و افسانه‌های ایل است که بازتاب آن‌ها در دستبافت‌های قشقایی از لحاظ تنوع بی‌مانند است. این تنوع، هم شامل انواع دستبافت و هم شامل تنوع نقش و رنگ می‌باشد (گوهری مطلق و همکار، ۱۳۸۹: ۹۱).

جدول ۳: عوامل تاثیرگذار در ساختار فرهنگی ایل قشقایی

عوامل فرهنگی	زیربخش‌ها	مصادیق	ویژگی‌ها	صورت‌های تبلور
عوامل فرهنگی - مذهبی	باورها و آداب	اعتقاد به اثر روزهای نحس	تأثیر باورها در نحوه ساخت	۱. زمان و فصل کوچ ۲. شیوه‌های قالیبافی ۳. شیوه قرارگیری سیاه چادرها
		اهمیت صورت‌های فلکی	مسکن و روابط اجتماعی	
	مذهب و اعتقادات	حریم و محربت	حریم در روابط اجتماعی	نحوه استفاده از فضاهای زندگی
		حریم در فضای زندگی	حریم در فضای زندگی	سلسله مراتب در فضا تفکیک فضاهای
		ارادت خاص به ائمه و پاکان	سپردن اموال خود به آنان	ساختن کله‌های حضرت عباس (ع)
	اجاق خانواده و ایل	موجب وحدت طایفه و ایل	نقش اجاق بر چوب و بالای قبر اموات	
		نشانه سمبلیک برای ایل		و مهر بر پوست حیوانات
		مشخص کننده نیا		
	روابط خویشاوندی	اولاد (آتش)	واژه‌ای خویشاوندی	اتحاد و پیوستگی در جانمایی مساکن طایف
		مشخص کننده تیره و تبار	مشخص کننده تیره و تبار	
		سلسله مراتب اجتماعی	شیوه زندگی پدرسالاری	نحوه چیدمان سیاه چادرها و موقعیت آن‌ها در کنار یکدیگر
عوامل فرهنگی - اجتماعی	اسانه های نانوشته	اسانه اوغوز	سطح زندگی خانواده (چوپان‌ها، کلخانیان، خوانین)	ابعاد چادر، زیبایی و متعلقات آن
		اسانه شیرزاد پهلوان	۱. حضور عوامل حیوانی ۲. کاربرد اعداد خاص ۳. حضور عوامل طبیعی	تصویر نمادهای حیوانی و طبیعی و اعداد در نقش قالی و دستبافت‌ها
		اسانه سایات		تصویر نمادها معرف شخصیت‌های داستان در یافته‌های ایل قشقایی
	اسانه آخساق جیران	اسانه آخساق جیران	حضور عوامل انسانی	
		اسانه سوریا		

منع: یافته‌های پژوهش

مذهب در ایل قشقایی با عقاید فرهنگی و خرافی درآمیخته است و ابزاری برای نذر و نیاز و رفع بلا می‌باشد. قشقایی‌ها به ویژگی‌های بارز حضرت عباس (ع) مانند رشادت، نیرومندی و شجاعت توجه دارند که دلیل آن توافق

ارزش‌های اجتماعی ایل با شخصیت تاریخی آن بزرگوار است (بهمن‌بیگی، ۱۳۲۴: ۲۴۸). این اعتقاد به حدی است که مردم ایل اموال خود را در بیابان رها کرده و با چیدن سنگریزه بر روی آن به نام "کهل حضرت عباس (ع)"، محافظت از آن را به وی می‌سپارند (جدی‌بایات، ۱۳۷۸: ۹۷). کهل به معنای سنگ چین و کله نوی پیمان غیر مستقیم برای جلوگیری از سرقت است. برخی باورها و آداب ایل قشقایی که در ارتباط با شیوه کوچ و سکونت است به قرار ذیل است (دومورینی، ترجمه رفیع‌فر، ۱۳۷۵: ۱۰۷):

- ✓ روزهای ۵، ۱۳، ۱۶، ۲۱ و ۲۵ هر ماه قمری نحس است. در این روزها کوچ نمی‌کنند.
- ✓ در زمان کوچ، به سمت شاخ دب اصغر حرکت نمی‌کنند و آن را بدشگون می‌دانند.
- ✓ سیاه چادرها به نحوی زده می‌شود که دهانه آن به سمت شمال باشد.
- ✓ در ماه‌های محرم، صفر و رمضان، قالیبافی و حاجیم‌بافی نمی‌کنند.

۱-۳-۳- ساختار اجتماعی

ساختار اجتماعی ایل قشقایی به ترتیب عبارتند از: ایل، طایفه، تیره، بنکو^۱، بیله^۲ و خانوار. واحد اساس ساختمان اجتماعی ایل قشقایی، خانواده یا بیله است و به مجموعه افرادی اطلاق می‌شود که در زیر یک چادر زندگی می‌کنند. از گرد هم آمدن چند خانواده یک بنکو تشکیل می‌شود که واحدی است متشکل از چند خانواده به هم پیوسته که همه کارهای زندگی ایلیاتی را، از سکونت و کوچ سالانه گرفته تا کار تولیدی مشترک، باهم انجام می‌دهند. بنکو از نظر فعالیتهای روزمره اهمیت به سزاوی دارد، زیرا واحدی از افراد به وجود می‌آورد که هنگام کوچ باهم حرکت کرده، همکاری و همیاری مفیدی را ایجاد می‌کنند. چند تیره که باهم یکی شوند یک طایفه پدید می‌آید و طایفه‌ها تشکیل ایل می‌دهند (صلواتی، ۱۳۸۸: ۹۱).

تصویر ۳: ساختار اجتماعی ایل قشقایی، از سطح خانوار تا ایل ترسیم: نگارنده، ۱۳۹۲؛ برگرفته از: ابرلینگ، ترجمه طیبی‌پور، ۱۳۸۳

۶- تجزیه و تحلیل

۶-۱- نقش ساختارهای انسانی در طراحی مسکن

در طول تاریخ شیوه‌های سکونت‌گزینی و گونه‌های مساکن روستایی متاثر از عوامل طبیعی - اکولوژیک و اجتماعی و اقتصادی و خانه‌ها تجلی گاه فرهنگ و شیوه زندگی هستند (سعیدی و همکار، ۱۳۷۵: ۳). از این‌رو، مسکن نیازی

1. Bonkoo
2. Beyle

است که در زمان و مکان و محیط‌های مختلف معانی متفاوتی یافته و هر جامعه به فراخور نیازها، استعدادها، امکانات و محدودیت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خویش شکل خاصی بدان بخشیده است (پوردیهیمی، ۱۳۹۰: ۵). بررسی زندگی چادرنشینی و یکجانشینی ایل قشقایی، چهار ویژگی عمدۀ را به دست خواهد داد که اساس زندگی آنان را تشکیل می‌دهد. این ویژگی‌ها عبارتند از: ۱) استفاده چند عملکردی از یک فضا، ۲) رفتارهای انسانی در فضا زمان، ۳) جداسازی فضای دام و انسان، ۴) سادگی و پایداری معماری در ابعاد مختلف. این ویژگی‌ها حاصل تأثیر ساختارهای سه‌گانه انسانی در معماری مسکن است.

مراحل ساخت و آرایش فضایی سیاه چادرها و نحوه قرارگیری آنها در کنار یکدیگر و نیز در کنار سایر اجزای سکونتگاه، دارای اصول و ویژگی‌هایی است که به نظر می‌رسد مشابهت‌های بسیاری به خانه‌های اولیه که پس از یکجانشینی در روستاهای قشقایی نشین ساخته‌اند دارد. پژوهشگر در این بخش از مقاله قصد دارد این موارد را با ساختارهای انسانی مورد مطالعه مقایسه نموده و ارتباط این دو موضوع را با یکدیگر تجزیه و تحلیل نماید. طبق بررسی‌های به عمل آمده در پژوهش، می‌توان این شباهت را به دو دسته تقسیم نمود: اولی به جهت فضاهای مشابه موجود در داخل مسکن و دیگری از جهت نحوه قرارگیری ساختمان‌ها نسبت به هم. عشاپیر اسکان یافته همچنان اقتصاد و دامداری و مراتع خود را حفظ می‌کنند. بخش اعظم آن‌ها برای تلفیق دو نوع اقتصاد دامداری و کشاورزی، به شیوه زیست نیمه کوچ نشینی می‌بردازند و بخش دیگر کاملاً یکجانشینی می‌شوند. گروه نیمه کوچ نشینان را باید مجدداً به دو بخش تقسیم کرد: دسته اول، خانوارهایی که تماماً به بیلاق می‌روند و دسته دوم، خانوارهایی که در موقع کوچ، بخشی از اعضای آن در محل سکونت (روستا) باقی می‌مانند و امور کشاورزی و غیره را اداره می‌کنند و بخش دیگر اعضا به کوچ می‌روند. به عبارت دیگر در فصل کوچ، خانوار دوپاره می‌شود.

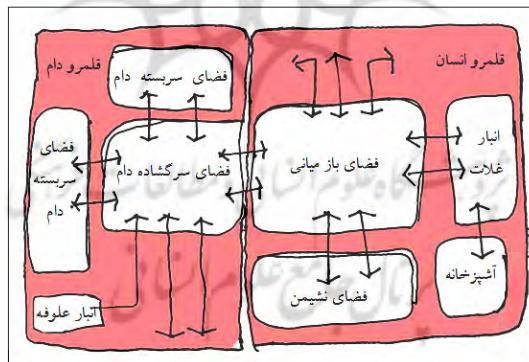
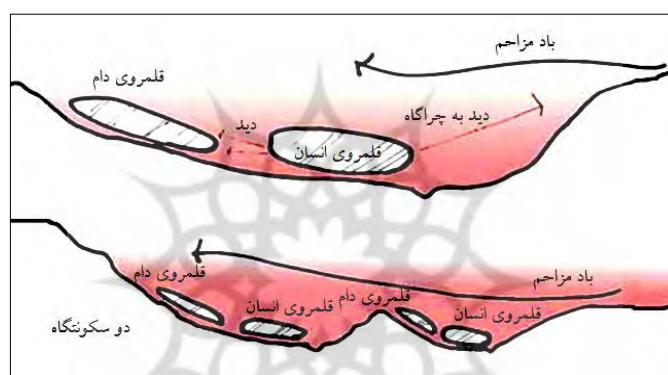
جهت تجزیه و تحلیل، ساختار سیاه چادر قشقایی مشاهده و بررسی گردید؛ همچنین مطالعات موردی بر روی نمونه‌هایی از معماری روستایی در جنوب فارس انجام گرفت. نمونه‌های مختلف شامل دو روستا و چندین خانه می‌باشد

۶-۱-۱- نقش ساختار اقتصادی در طراحی مسکن

اساسی‌ترین تفاوت مسکن روستایی با مسکن شهری، آمیختگی معیشت با کالبد واحد مسکونی باشد (سرتیپی‌پور، ۱۳۸۸: ۱) بنابراین در چارچوب بررسی وضعیت مسکن روستایی، پرداختن به مبحث اقتصاد و معیشت برای ارائه تصویری جامع از وضعیت مسکن، جایگاه ویژه‌ای می‌یابد (سرتیپی‌پور، ۱۳۸۹: ۱۰۶). ساختار اقتصادی ایل قشقایی را ۴ عامل سیاه چادر، دام، مرتع و نیروی انسانی تشکیل می‌دهد. طبق بررسی‌های میدانی صورت گرفته مشخص گردید که هر یک از این ۴ عامل در نحوه استقرار مسکن قشقایی تاثیرگذارند. زندگی چادر نشینان کوچرو از تجمل و تجمل پرستی کاملاً بدور است؛ زیرا حمل وسایل اضافی و سنگین وزن در مدت کوچ مشکل است و حرکت دائم و جابجایی باعث صدمه دیدن، شکستن و فرسوده شدن وسایل می‌گردد. «ساختار سیاه چادر قشقایی، مستطیلی کشیده است که در حاشیه ضلع بلند آن در عقب چادر، بر روی سنگ‌هایی که منظم قرار داده‌اند؛ یک الی دو ردیف

خورجین‌های رنگارنگ محتوی مواد غذایی و پشم چیده شده و بر روی آن رختخواب و لحاف و پتو و روی آن در چند ردیف، حاجیم و گلیم‌های رنگارنگ و روی آن هم یک ردیف بالش با سلیقه خاصی قرار داده شده است و بالاخره یک حاجیم بزرگ سرتاسری همه این لوازم را می‌پوشاند» (پیمان، ۱۳۴۷: ۵۹-۵۵). این ساختار نقش دیوار و تکیه‌گاه را ایفا نموده و با نوع معیشت عشاير مرتبط است.

نحوه استقرار سکونتگاه قشقايی در درجه اول به مکانیابی قلمرو دام وابسته است. مشاهدات نشان داد که آنان از شیب زمین برای کنترل چراگاه و حفاظت دام‌ها و از شیب تپه برای حذف آسیب باد مزاحم استفاده می‌کنند. محدوده استقرار به دو قلمرو دام و انسان تقسیم می‌شود. محدوده دام، شیب طبیعی دارد؛ اما محدوده انسان با بکار گرفتن توپوگرافی، تراس‌بندی شده است. این دو قلمرو توسط یک فضای بینایین از هم جدا می‌شود که بر مبنای محاسبه فاصله مناسب بر حسب دید انسانی ایجاد شده است.

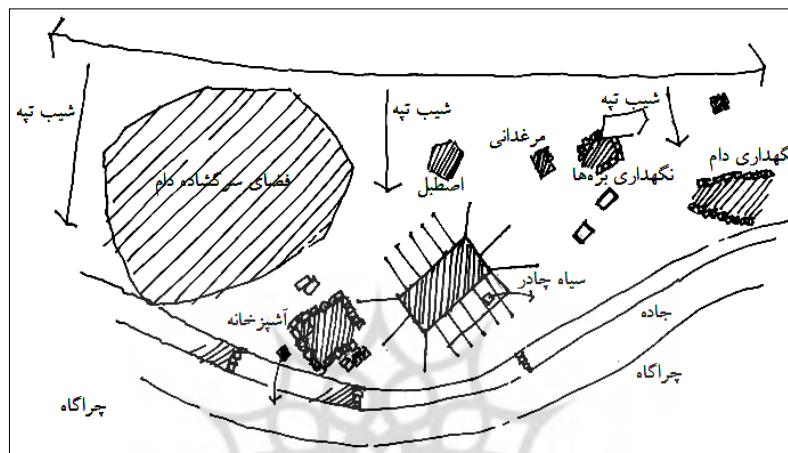

تصویر ۴: نقش ساختار اقتصادی در انتخاب مکان استقرار و چیدمان پلان

منبع: نگارنده، ۱۳۹۲؛ برگرفته از: Afshari, 2012.

مسکن علاوه بر مکان فیزیکی، کل محیط مسکونی را نیز دربر می‌گیرد که شامل کلیه خدمات و تسهیلات ضروری مورد نیاز برای بهبود شرایط خانواده، اشتغال، آموزش و بهداشت افراد است. در واقع در تعریف و مفهوم عام، مسکن یک واحد مسکونی نیست؛ بلکه کل محیط مسکونی را شامل می‌گردد. به عبارت دیگر مسکن چیزی بیش از یک سر پناه صرفاً فیزیکی است و کلیه خدمات و تسهیلات لازم برای بهزیستی انسان را شامل می‌شود و باید حق تصرف نسبتاً طولانی و مطمئن برای استفاده کننده آن فراهم باشد (پورمحمدی، ۱۳۷۹: ۳۰). در بررسی سکونتگاه ایل قشقايی، چیزی بیش از یک سرپناه (سیاه‌چادر)، بلکه مجموعه‌ای از محیط مسکونی در ارتباط با طبیعت و امکانات متعدد

مشاهده می‌گردد. سکونتگاه موقتی ایل قشقایی شامل یک سیاه چادر است که معمولاً در مرکز قرار گرفته و در اطراف آن اتاقک‌های کوچکی شامل آشپزخانه، محل شیردوشی دام‌ها و اصطلب، مرغدانی و لانه سگ و آخر قرار می‌گیرد. فضای باز و سرگشاده در مقابل سیاه چادر به عنوان حیاط استفاده می‌گردد. «رابطه متقابل زیست و معیشت در مسکن به شکل‌گیری فضاهایی با عملکرد مستقل معیشتی منجر می‌شود» (سرتیپی‌پور، ۱۳۸۹: ۱۰۶). تصویر ۵، سازماندهی یک سکونتگاه عشاپیری و همچنین تفکیک قلمرو دام و انسان را نشان می‌دهد.

تصویر ۵: دیاگرام فضاهای سکونتگاه قشقایی، چادر و فضاهای وابسته

منبع: یافته‌های پژوهش

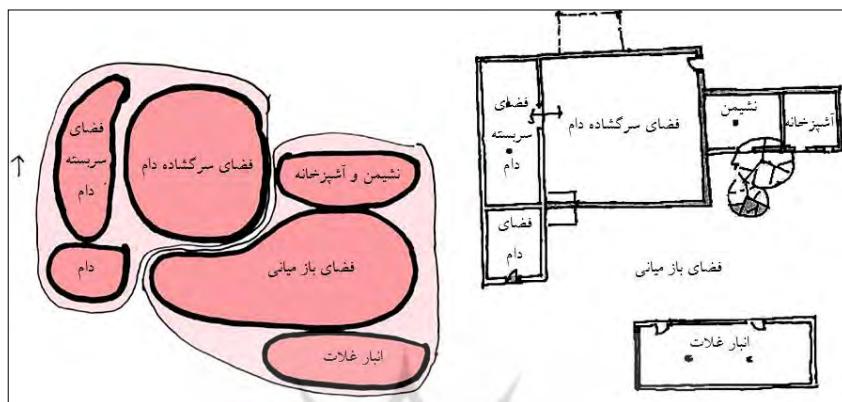
جهت بررسی سکونتگاه روستایی ایل قشقایی دو روستا در جنوب فارس به نام‌های "گرمیش" و "گزمازری" انتخاب گردید که ساکنان آن، پیش‌زمینه زندگی عشاپیری دارند. واحدهای فضایی عمدۀ در این نمونه‌ها، همانند آرایش فضایی سیاه چادرها، شامل: اتاق نشیمن اصلی، حیاط بینایین، آشپزخانه، انبار غله، محل سروپوشیده نگهداری گوسفندان، محل نگهداری بردها، محل نگهداری حیوانات در فضای باز، انبار علوفه و سرویس می‌باشد. حیاط بینایین ساختمان‌ها که درست در مقابل اتاق نشیمن اصلی قرار دارد؛ همانند فضای مقابل سیاه چادر، چند عملکردی است و تمام فعالیت‌های روزانه از قبیل نشستن در کنار یکدیگر، مهمانی دادن، تهیه و خوردن غذا، شستشو، خیاطی، رنگرزی و بافتن قالیچه در آنجا انجام می‌شود. به عبارتی ساکنان قشقایی، تنها زمانی که مجبور باشند از فضاهای مسقف استفاده می‌کنند.

تصویر ۶: منظره‌ای از خانه‌های مسکونی در روستای گزمازری

منبع: افشاری، ۱۳۸۲

دیوار خانه‌ها از سنگ و ملات، و سقف آن‌ها از حصیر و چوب که از پوشش گیاهی موجود در محل به دست می‌آید، ساخته می‌شود. آب انبار بر روی شبیب قرار گرفته؛ به طوری که آب مورد نیاز برای آشپزخانه و سرویس را فراهم کند. همانند سکونتگاه موقت، مهم‌ترین ویژگی عملکردی در این نمونه‌ها، متمایز بودن قلمرو دام و انسان است که به وسیله یک فضای بینابین از هم جدا شده‌اند.

تصویر ۷: پلان و دیاگرام فضایی یک نمونه از مسکن قشقایی در روستای گرمیش

منبع: نگارنده، ۱۳۹۲؛ برگرفته از: 2012, Alinaghizadeh

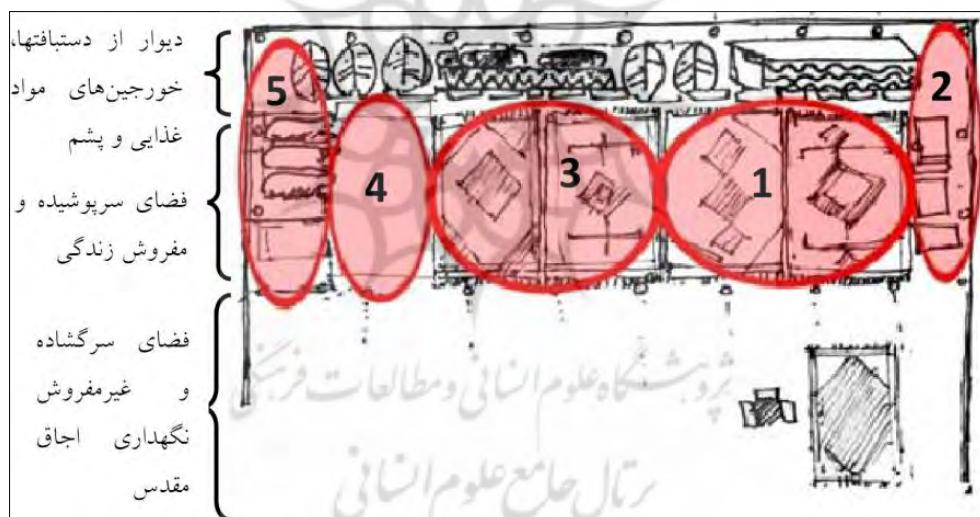
مسکن بومی روستایی، تصویری از بستر و زندگی روزمره روستایی است که در خدمت شیوه‌ای خاص از فعالیت‌های انسانی (معیشت کشاورزی و دامداری) قرار دارد. خانه روستایی ارتباط عمیقی با محیط داشته، به آن وابسته است و محل سکونت افرادی است که به فعالیت‌های تولیدی اشتغال دارند (سرتیپی‌بور، ۱۳۸۹: ۸). از آنجا که عشاير قشقایی گله‌دار هستند، بقای آن‌ها وابسته به همبستگی قومی است. یک قشقایی به تنها نمی‌تواند در صحرا زندگی کرده، گله را بچراند؛ محصولات لبni تولید کند؛ در برابر غارت و هجوم اقوام دیگر پایداری نموده و از کوران حوادث طبیعی و انسانی جان سالم بیرون برد؛ بنابراین لازم است همبستگی قومی را حفظ نماید. یک بنکو را می‌توان نوعی تعاونی خانوادگی دانست. مرتع به همه اعضا تعلق دارد و کسی نمی‌تواند سهم خود را جدا کند. زمانی که همه افراد یک بنکو یا یک تیره و طایفه در ساخت مسکن مشارکت کنند، جای کمی برای اظهار سلیقه صاحبخانه در سبک خانه‌سازی باقی مانده و سنت خانه‌سازی قشقایی با قدرت بر همه افراد اعمال می‌گردد و این خود زمینه ساز وحدت در سیمای عمومی مسکن است.

۶-۱-۲- نقش ساختار فرهنگی در طراحی مسکن

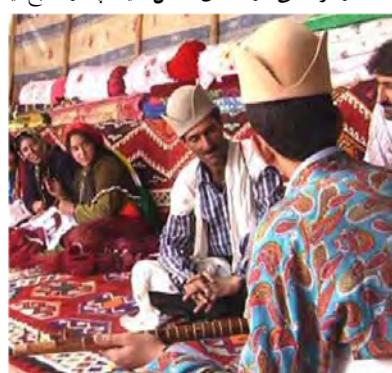
مسکن مناسب به فضا یا مکانی گفته می‌شود که بتواند زمینه لازم برای رشد فردی و جمعی هر یک از افراد خانواده یا خانوار را فراهم کند؛ به نحوی که آن‌ها بتوانند بر حسب نیازهای روحی و روانی خود و نوع فعالیت مورد نظر حریم لازم را بیابند (هادی زاده، ۱۳۸۵: ۱). اجتماعات دارای محیط و فرهنگ مخصوص خود می‌باشند که فرم‌های خاص مسکن، سبک‌های معماری مختلف و طراحی‌های گوناگون مسکن را سبب می‌شوند (Scott, 2007). مهم‌ترین شاخصه فرهنگی ایل قشقایی که تأثیر بارزی بر سکونت آن‌ها دارد؛ تقسیم‌بندی فضای داخلی چادر بر مبنای سنت و

آداب و رسوم آن هاست که منجر به استفاده چند عملکردی در فضای داخلی می گردد. هر چادر به منزله یک خانه کامل است که هر بخش از آن برای عملکردی ویژه طراحی شده و دارای نظمی سیستماتیک می باشد.

بررسی فضاهای داخلی سیاه چادرها و نیز مصاحبه با عشاپیر نشان داد چیدمان وسایل زندگی با الگوی خاصی در تمامی نمونه ها تکرار می شود. طبق تصویر ۹، در سمت راست (فضای شماره ۱) چمدان ها، چراغ توری، لباس های مردانه، اسلحه، ظروف مخصوص میهمان، جعبه مخصوص هزار پیشه (مخصوص چای خوری) و بطور کلی لوازم مردانه قرار می گیرد. فضای نشیمن، استراحت، مهمانی دادن و مکان خواب مردان، در این قسمت است. بخش متعلقات چادر، از قبیل: اسلحه، جعبه ابزار، چمدان ها و لباس ها در فضای ۲ و محل نشیمن و پذیرایی، استراحت و مکان خواب زنان در فضای ۳ صورت می گیرد. فضای ۴ شامل سنگفرشی است که روی آن پوست های مختلف، ماست، روغن، پنیر و مشک های آب آشامیدنی قرار دارد؛ لوازم نان پزی و آشپزی در همین گوشه است و مرسوم است لوازمی را که زنان با آن سر و کار دارند در این قسمت قرار دهند. فضای ۵، مخصوص نگهداری لبیات و کیسه های حبوبات می باشد. فضایی در نزدیکی اجاق نیز وجود دارد که برای نشستن در کنار یکدیگر بوده و در میان عشاپیر، مقدس و محترم است (عدد ۶).

تصویر ۸: نقش ساختار فرهنگی در فضای داخل سیاه چادر منبع: یافته های پژوهش

تصویر ۹: فضای متعلق به مردان و زنان در داخل چادر

منع: آرشیو نگارنده

بررسی پلان خانه‌های روستا نشان داد که چیدمان داخلی تحت تأثیر دیدگاه‌های غالب در زندگی عشايری بوده و بنابراین در همه نمونه‌ها، به عنوان ویژگی معین یافت می‌شود. اتاق نشیمن اصلی در مرکز قلمرو انسانی، یک فضای اصلی و بزرگ با چندین عملکرد مشخص است و آشپزخانه در سمت دیگر آن قرار دارد. این عملکردها شامل نشستن در کنار هم، مهمانی دادن، غذا خوردن، خوابیدن و سایر کارهای روزانه و گاهی اوقات قالیافی می‌باشد. حیاط به عنوان فضایی چند عملکردی که اکثر فعالیت‌های روزانه در آن انجام می‌گیرد، در مقابل فضاهای سرپوشیده نشیمن و آشپزخانه قرار دارد. این فضای میانی از طریق درختان و سایر عناصر محیطی، محصور می‌گردد. فضای داخلی بر مبنای امنیت شب‌هنگام، بارش‌های زمستانی و گرمای تابستان تعریف شده است و تنها زمانی مورد استفاده است که به دلیل شرایط اقلیمی امکان استفاده از حیاط وجود ندارد. این فضا کاملاً با الگوی سیاه چادرها و تقسیم‌بندی داخلی در آن‌ها مطابقت دارد که در آن‌جا هم یک فضای اصلی و بزرگ چند عملکردی در طرح‌ریزی معماری در نظر گرفته می‌شود.

جدول ۴: مقایسه فضای داخل سیاه چادر و خانه‌های قشقایی بر مبنای ساختار فرهنگی

ردیف	کاربری فضا	فضای نشیمن مردان	نقشه عوامل فرهنگی	مکانیابی در پلان	تفکیک فضایی
۱	فضای نشیمن مردان	فضای مردانه	۱. تفکیک فضای مردانه و زنانه به دلیل باور به حجاب و حفظ حریم‌های زندگی		
	بخش متعلقات چادر		۲. اهمیت دادن به فضای نگهداری اجاق مقدس و جایده‌هی آن در رأس فضا		
۳	فضای نشیمن زنان	فضای زنانه	۳. مکانیابی فضاهای مورد نیاز مردان و زنان در حوزه‌های فضایی متمایز		
	فضای متعلقات آشپزخانه				
۵	مکان نگهداری مواد غذایی				
۶	فضایی در نزدیکی اجاق	فضای مقدس			

منبع: یافته‌های پژوهش

۶-۱-۳- نقش ساختار اجتماعی در طراحی مسکن

قشقایی‌ها روابط اجتماعی را از سطح خانواده تا ایل و طایفه حفظ می‌کنند. این ثبات اجتماعی، در زمینه مسکن نیز به چشم می‌خورد. فاصله سیاه چادرها نسبت به یکدیگر می‌تواند میان این باشد که صاحبان سیاه چادر وابسته به کدام طایفه بوده و از چه مراتعی استفاده می‌کنند. بنابراین موقعیت چادرها نسبت به یکدیگر نمایانگر ارتباط اقتصادی و اجتماعی ساکنین می‌باشد. شکل هندسی قرار گرفتن چادرها هم میان روابط اجتماعی افراد ساکن در آن می‌باشد. «چادرهای هر بنکو را بر روی یک خط مستقیم برپا می‌کنند و سیاه چادر ریش سفید و بزرگ بنکو در ابتدای این ردیف قرار می‌گیرد» (کیانی، ۱۳۷۶: ۷۵). در روستاهای مورد مطالعه نیز مشاهده شد سبک خانه‌سازی کاملاً با نظام خویشاوندی انطباق دارد و بازتاب سیاه چادرهای قشقایی است. عموماً واحدهای همسایگی را ترکیب ارتباطی فامیلی در کنار یکدیگر تشکیل می‌دهد و یک محله بستری برای رشد خانه‌ها و هم‌جواری بیشتر آن‌ها را ایجاد می‌نماید.

شکل ظاهری سیاه چادرها، میزان تمول و طبقه اجتماعی افراد ساکن در آن را مشخص می‌کند و می‌تواند در سه نوع دسته‌بندی شود: ۱) چادر متعلق به خانواده‌های فقیر و چوپانکارهای ۲) چادر متعلق به خانواده‌های متوسط و

کد خدایان^(۳)) چادر متعلق به خوانین و کلانتران. شکل، زیبایی، بزرگی و متعلقات یک چادر از ساده‌ترین آن که متعلق به خانواده‌های فقیر است تا بهترین آن در تغییر است (کیانی، ۱۳۷۷: ۱۱۵). در خانه‌های روستایی نیز ابعاد فضاهای بسیار متغیر بوده و به گستردگی یک خانواده یا حتی یک خاندان بستگی دارد.

۷- یافته‌های کاربردی تحقیق

در حال حاضر تصمیم برنامه‌ریزان و سیاستگزاران و بعضًا خواست خود عشاپری بر اسکان دائم در مساقن ثابت با مصالح سنگین همچون خانه‌های روستایی است؛ سوال این جاست که مسکن این اشاره باید واجد چه خصوصیاتی باشد تا بتواند قالبی برای روش زندگی آنان که اکنون دست از کوچ کشیده و احتمالاً تغییر شغل و روش معیشت داده‌اند باشد؟ یا به تعبیری آن تفکر و روحیه چادرنشینی چگونه در کالبد مسکن جای بگیرد؟

طرح‌های مسکن که امروزه تهیه می‌شود به رغم برخورداری از برخی ارزش‌های ممکن، به دلیل بی‌توجهی نسبت به مفهوم مسکن در تقابل با زندگی و محیط اطراف قرار گرفته و در حالت مطلوب، نقاوص و کاستی‌های خود را از طریق آزمون و خطا برطرف نماید. در حالی که مسکن معاصر در چنین مسیری گام بر می‌دارد، «مسکن بومی که دارای اصول نسبتاً ثابت و پایداری است، به راحتی دستخوش دگرگونی قرار نمی‌گیرد و تغییرات آن اغلب بطنی، درونی و در طول دوره‌های زمانی نسبتاً طولانی صورت گرفته است» (سرتیپی‌پور، ۱۳۸۹: ۳). مسکن باید تابع شرایط اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و معیشتی عشاپری و هماهنگ با شرایط جغرافیایی و اقلیمی منطقه باشد؛ به گونه‌ای که بافت خانه‌های روستا، تداعی‌کننده اتراکگاه خانوارهای یک مال را داشته باشد:

- با توجه به روحیه عشاپری، می‌بایست از پیچیدگی در طراحی سایت و واحد مسکونی پرهیز شود.
- طراحی الگوی مسکن باید هماهنگ با الگوی مسکن روستاهای منطقه باشد.
- عشاپر در مراحل شکل‌گیری مسکن خود مانند طراحی، انتخاب مصالح، اجرا و سرمایه‌گذاری مشارکت داشته باشدند.
- الگوی مسکن طراحی شده باید قابلیت تکمیل تدریجی را داشته باشد.
- مصالح مورد استفاده در ساخت مسکن باید حتی امکان ارزان، در دسترس و بوم آورد باشد.
- تکنولوژی ساخت باید بومی، ساده و قابل آموزش به عشاپر باشد.
- فضاهای دامی مانند طویله، بهاربند و انبار علوفه مناسب با نوع معیشت عشاپر باید احداث گردد.

طراحی مسکن در وله اول باید براساس ویژگی اصلی سکونتی عشاپر یعنی تفکیک قلمرو دام و انسان صورت گیرد. خانه‌ها بایستی برپایه معیشت دامداری، کشاورزی یا کارگری تیپ‌بندی شوند؛ به طوری که قسمت اعظم خانه‌ها باید مطابق با معیشت دامداری باشند. با توجه به نتایج حاصله از تجزیه و تحلیل‌ها در قالب سه ساختار مورد بررسی در این مقاله، در این بخش الگویی جهت طراحی مسکن یکجانشینی عشاپر قشقاوی ارائه می‌گردد: الگوی پیشنهادی شامل دو بخش مجزا از قلمروی انسان و دام می‌باشد که هریک از فضاهای سرپوشیده و سرگشاده تشکیل شده‌اند. در بخش سکونتی، سلسله مراتب فضایی (همانند سیاه‌چادر) رعایت شده، به طوری که پس از عبور

از حیاط (فضای سرگشاده)، ابتدا وارد ایوان (فضای نیمه‌باز) شده و سپس به اتاق‌ها و بخش خصوصی (فضای سرپوشیده) هدایت می‌شویم. این طراحی نیاز به حریم را در مسکن تامین می‌نماید.

تصویر ۱۰: الگوی پیشنهادی مسکن مطابق با نیاز ساکنان، تفکیک قلمروی دام و انسان، و توجه به سلسله مراتب فضای باز، بسته و نیمه باز

منبع: نگارنده، ۱۳۹۲

در مسکن عشايری، ملاحظه گردید که روبروی فضای دام، اتار علوقه و روبروی سیاه‌چادر، اتار غلات قرار دارد؛ لذا در الگوی پیشنهادی، موارد مذکور لحاظ گشته است. نکته مهم، تنوع در تیپ پلان‌ها است که باید با توجه به شیوه معيشت (دامداری، کشاورزی، کارگری) در نظر گرفته شود. در خانوارهای برپایه اقتصاد کشاورزی، قلمروی دام حذف شده و در عوض، فضای درنظر گرفته شده جهت اتار غلات افزایش می‌یابد. در خانواده‌های کارگر که فاقد زمین کشاورزی و یا دام می‌باشند (چوپانکارهای)، ابعاد مسکن نیز کاهش می‌یابد. پلان پیشنهادی با توجه به عوامل فرهنگی، به شیوه درونگرا طراحی شده است که نورگیری فضاهای سکونتی از طریق حیاط مرکزی می‌باشد. همچنین با توجه به مسکن عشايری که در حدفاصل قلمروی دام و انسان، فضای نیمه محصور جهت انجام فعالیت‌های مختلف و کار روزانه درنظر گرفته شده است؛ در این پلان نیز چنین فضایی مشاهده می‌گردد. نتایج کاربردی تحقیق در راستای طراحی مسکن عشايری در جدول ۵ ارائه می‌گردد:

جدول ۵: الگوی طراحی مسکن با توجه به ساختارهای سه‌گانه انسانی

عنوان	ساختار اقتصادی	ساختار اجتماعی	ساختار فرهنگی
تفکیک قلمروی دام و قلمروی انسان	طراحتی واحدی‌های سکونتی با توجه به سلسله مراتب اجتماعی	طراحتی واحدی‌ای از اتار علوقه بر روی شب جهت کنترل چراکاه	تفکیک دام و انسان
استقرار سکونتگاه بر روی شب جهت گشته نگهداری فرآورده‌های دامی	تناسب سلسله مراتب اجتماعی با سلسله مراتب سکونتگاهی (ایل، طبغه، بکو، بیله و خانوار)	تعییه فضای سرپوشیده جهت نگهداری فرآورده‌های دامی	استقرار سکونتگاه بر روی شب جهت گشته نگهداری فرآورده‌های دامی
چیدمان اتار غلات در مقابل فضای سکونت و اتار	چیدمان خانه‌های مسکونی خوشایند در طول یک خط مستقیم، با توجه به روابط خوشایندی	علوفه در مقابل فضای دام	چیدمان اتار غلات در مقابل فضای سکونت و اتار
طراحتی دو فضای سرپوشیده و سرگشاده در هریک از قلمروهای دام و انسان	تشکیل واحدی‌های همسایگی بر مبنای ارتباط فamilی و میزان نزدیکی خانواده‌ها	طراحتی دو فضای سرپوشیده و سرگشاده در هریک از قلمروهای دام و انسان	طراحتی دو فضای سرپوشیده و سرگشاده در هریک از قلمروهای دام و انسان
ساخت سیاه چادر و خانه‌های روستایی با مصالح در دسترس	تناسب ابعاد اتاق نشیمن با میزان گستردگی خانواده و تعداد افراد ساکن در آن	ساخت کلیه اجزای مسکن با استفاده از مصالح موجود در محل (توجه به شیوه ساخت سیاه‌چادر)	ساخت کلیه اجزای مسکن با استفاده از مصالح موجود در محل (توجه به شیوه ساخت سیاه‌چادر)
تناسب میزان پراکندگی و تراکم سکونتگاهها با توجه به میزان دسترسی به مرتع	تخصیص تیپ مسکن روستایی به سه دسته چوپانکارهای، کدخدایان و خوانین مناسب با ایاز آنها به ظضا	تناسب میزان پراکندگی و تراکم سکونتگاهها با توجه به میزان دسترسی به مرتع	تناسب میزان پراکندگی و تراکم سکونتگاهها با توجه به میزان دسترسی به مرتع
منع: یافته‌های پژوهش	تناسب شکل هندسی موقعیت فرارگیری خانه‌ها با روابط اجتماعی و خوشایندی ساکنان		

- جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

امروزه زندگی عشاپری با مخاطرات فراوانی روبرو است. از بین رفتن مراتع و ایل‌راه‌ها و عدم دسترسی به فناوری روز از دلایل بروز مشکلات می‌باشند. بعلاوه خانه‌های شهری تطبیقی با آداب و رسوم و نحوه زندگی آنان نداشته و فرهنگ عشاپری که هویت نسل‌های گذشته است را به فراموشی سپرده‌اند. در این مقاله با تمرکز بر جامعه عشاپری قشقایی، به جستجوی راهبردهایی جهت طراحی الگوی مناسب مسکن مطابق با نیاز عشاپری اسکان‌یافته پرداخته شد. در این راستا، تحقیقات پیشین در حوزه شناخت زندگی عشاپری بررسی، و دیدگاه‌های محققان جمع‌آوری و ساختاردهی گردید. دیدگاه‌های مطرح شده در سه دسته عوامل اقتصادی، عوامل اجتماعی و عوامل فرهنگی قرار داده شدند. سپس جهت بررسی نحوه زندگی و چگونگی سازماندهی فضایی سیاه‌چادرهای عشاپری و مسکن روستایی آن‌ها، روش‌های مشاهده مستقیم و مصاحبه به کار گرفته شد.

نتایج تحقیق نشان می‌دهد که مراحل ساخت و آرایش فضایی سیاه‌چادرها و نحوه قرارگیری آن‌ها در کنار یکدیگر و نیز در کنار سایر اجزای سکونتگاه، مشابهت‌های بسیاری به خانه‌های اولیه در روستاهای قشقایی‌نشین دارد. طبق بررسی‌های به عمل آمده در پژوهش، می‌توان این شباهت را به دو دسته (فضاهای مشابه موجود در داخل مسکن و نحوه قرارگیری ساختمان‌ها نسبت به هم) تقسیم نمود. مشاهدات حاکی از آن است که محدوده استقرار سکونتگاه قشقایی (کوچ‌نشینی و یکجانشینی) به دو قلمرو دام و انسان تقسیم شده است. این دو قلمرو توسط یک فضای بینابین که نیمه محصور و سرگشاده است، از یکدیگر تفکیک می‌شود.

بررسی فضاهای داخلی سیاه‌چادرها و نیز مصاحبه با عشاپری نشان داد که چیدمان وسایل زندگی با الگوی خاصی در تمامی نمونه‌ها تکرار می‌شود. این چیدمان و تقسیم‌بندی فضای داخلی چادر بر مبنای سنت و آداب و رسوم است که منجر به استفاده چندعملکردی در فضای داخلی می‌گردد. از سوی دیگر نتایج حاصل از بررسی پلان خانه‌های روستایی بیانگر آن است که چیدمان داخلی، تحت تأثیر دیدگاه‌های غالب در زندگی عشاپری بوده و بنابراین در همه نمونه‌ها، به عنوان ویژگی معین مشاهده می‌گردد. همچنین در روستاهای مورد مطالعه مشاهده شد سبک خانه‌سازی کاملاً با نظام خویشاوندی انطباق دارد و بازتاب سیاه‌چادرهای قشقایی است؛ عموماً واحدهای همسایگی را ترکیب ارتباطی فامیلی در کنار یکدیگر تشکیل می‌دهد و یک محله بستری برای رشد خانه‌ها و همچواری بیشتر آن‌ها را ایجاد می‌نماید.

با توجه به نتایج حاصله از تجزیه و تحلیل‌ها در قالب سه ساختار مورد بررسی در این مقاله، در نهایت، الگویی جهت طراحی مسکن یکجانشینی عشاپری قشقایی ارائه گردید. الگوی پیشنهادی شامل دو بخش مجزا از قلمروی انسان و دام می‌باشد. در بخش سکونتی، سلسله مراتب فضایی (همانند سیاه‌چادر) رعایت شده است. این طراحی نیاز به حریم را در مسکن پاسخ می‌دهد. همچنین با توجه به اینکه مسکن عشاپری در حدفاصل قلمروی دام و انسان، فضایی نیمه محصور جهت انجام فعالیت‌های مختلف و کار روزانه درنظر گرفته است، در این پلان نیز چنین فضایی مورد نظر بوده و طراحی شده است.

سپاسگزاری

در اینجا شایسته است از دکتر حسین سلطانزاده که در آفرینش و پروراندن این پژوهش نقش داشته‌اند، سپاسگزاری نمایم.

منابع

- ابرلینگ، پی‌یر (۱۳۸۳). *کوچ‌نشینان قشقایی* فارس، ترجمه فرهاد طبی‌پور، تهران؛ شیرازه، چاپ اول، افساری، محسن (۱۳۸۲). "مطالعه و طراحی مسکن مناسب برای عشایر قشقائی". رساله نهایی جهت دریافت دانشنامه کارشناسی ارشد معماری و شهرسازی. دانشکده معماری و شهرسازی، مجتمع هنر، دانشگاه یزد، افساری، محسن (۱۳۹۰). "معماری چادری و کابلی عشایر ایران". ماهنامه فنی تخصصی دانش‌نما تخصصی نظام مهندسی ساختمان استان اصفهان. سال بیستم، شماره ۱۹۸-۱۹۹، ص ۵۷-۴۸.
- امان‌اللهی بهاروند، اسکندر (۱۳۶۷). *کوچ‌نشینی در ایران*. تهران؛ نشر آگاه، بهرامیان، الله‌داد (۱۳۷۸). نگاهی به تاریخ و فرهنگ ایلات شش بلوکی و رحیم لو قشقایی. شیراز؛ انتشارات تخت جمشید، بهمن بیگی، محمد، (۱۳۲۴). عرف و عادت در عشایر فارس، چاپ اول، تهران؛ انتشارات آذر، پوردیهیمی، شهرام (۱۳۹۰). "فرهنگ و مسکن". فصلنامه علمی پژوهشی مسکن و محیط روستا، شماره ۱۳۴، بهار ۱۳۹۰، ص ۳-۱۶.
- پورمحمدی، محمدرضا (۱۳۸۵). برنامه‌ریزی مسکن. تهران؛ انتشارات سمت، پیمان، حبیب‌الله (۱۳۴۷). توصیف و تحلیلی از ساختمان اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ایل قشقایی. تهران؛ جدی (بايات). حسین (۱۳۷۸). پیوستگی قومی و تاریخی اوغوز ایل‌های قشقایی ایران قبیله (قایی قشقایی). چاپ اول، شیراز؛ انتشارات نوید، دومورینی، عشاير فارس، ترجمه دکتر جلال الدین رفیع فر، تهران؛ انتشارات بهار، سرتیپی‌پور، محسن (۱۳۸۹). "ارزیابی و تحلیل مسکن روستایی استان سیستان و بلوچستان و پیشنهاد جهت گیری آتی". فصلنامه علمی پژوهشی انجمن جغرافیای ایران (جغرافیا). سال هشتم، شماره ۲۷، سرتیپی‌پور، محسن (۱۳۸۸). آسیب‌شناسی معماری روستایی: به سوی کالبد مطلوب، داشگاه شهید بهشتی، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، تهران؛ انتشارات هوشمند، سرتیپی‌پور، محسن (۱۳۹۰). "پدیدار شناسی مسکن روستایی". فصلنامه علمی پژوهشی مسکن و محیط روستا، شماره ۱۳۳، ص ۱۵-۳.
- سعیدی، غلامرضا (۱۳۸۰). "ارزیابی سیاست‌های مسکن اجتماعی در برنامه دوم توسعه اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی کشور، رساله نهایی جهت دریافت دانشنامه کارشناسی ارشد شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران به راهنمایی دکتر اسماعیل شیعه، شاطری، مفید، حجی‌پور، محمد (۱۳۹۰). "اثرات اقتصادی- اجتماعی طرح‌های اسکان بر جوامع عشایری (مطالعه موردی شهرک نازدشت سریشه در استان خراسان جنوبی)". فصلنامه علمی- پژوهشی جغرافیای انسانی، سال سوم، شماره دوم،

- شکور، علی، رضایی، محمدرضا (۱۳۸۹). "بررسی و مقایسه الگوهای اقتصادی تولید در ایل قشقایی فیروزآباد و سنجش و گرایش آنان به تغییر شیوع معیشت". *فصلنامه علمی-پژوهشی جغرافیای انسانی*، سال سوم، شماره دوم، شهریاری، عبدالله (۱۳۸۶). *ایل ناشناخته (پژوهشی در کوه نشینان سرخی فارس)*. تهران؛ نشر آتیه، صلواتی، مرجان (۱۳۸۸). "عظمت نماد طاووس در چنته بافی زنان ایلات قشقایی فارس". *دوفصلنامه تخصصی هنرهای تجسمی نقش مایه*، سال دوم، شماره سوم، قرخلو، مهدی (۱۳۸۲). *مهاجرت و اسکان عشاپیر: تحلیلی از مهاجرت قشقایی‌های ایران به شهرها*. تهران؛ نقش بیان، کیانی، منوچهر (۱۳۷۶). *سیه چادرها*. چاپ اول، شیراز؛ انتشارات کیاننشر، کیانی، منوچهر (۱۳۷۷). *کوچ با عشق شقاپیق*. چاپ اول، شیراز؛ انتشارات کیاننشر، گوهری‌مطلق، زهراء، چارثی، عبدالرضا (۱۳۸۹). "نمادها و نقوش تصویری افسانه‌ها و داستان‌ها در آثار هنری ایل قشقایی". *فصلنامه تحلیلی پژوهشی نگره*، شماره ۱۴، بهار ۸۹، ص ۸۵-۹۳ هادی‌زاده، آرش (۱۳۸۵). "عوامل موثر بر تعیین رفتار شاخص قیمت مسکن در ایران"، رساله نهایی جهت دریافت دانشنامه کارشناسی ارشد علوم اقتصادی. به راهنمایی دکتر احمد جعفری صمیمی و دکتر میلا علمی، Alinaghizadeh, M. and Afshari H, M. (2012). "Study the functional aspects of architecture through the analytical survey of native architecture - case study: functional study of sedentary of Qashqai tribes housing". Journal of **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, No 51, PP 380 – 385, Afshari, H, M. and Alinaghizadeh, M. (2012). "Educational and practical approach to the study of native architecture - case study: study of Qashqai tribe housing as one example of a sustainable native culture of Iran". Journal of **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, No 51, PP 373 – 379, Scott, Mark (2007). **Rural Housing: Politics, Public Policy and planning**, springer,

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

Study of Effective Factors on Design of Qashqai's Village and Nomad Houses

Hosna Varmaghani*

Ph.D. Student, Faculty of Architecture, Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran

Abstract

Qashqaies have an important role in Iran policy and economy, from view point of productions and historical documents. They have settled and then change their livelihood method. This paper expresses cultural, social and economic features of Qashqai immigrants and residents. Then it will study relates between these features and housing patterns. The research hypothesis is that there is adaptation between village houses and black tent of Qashqai in terms of human factors (cultural, economic and social). Research method is descriptive in this paper. Practical end is presenting patterns of residential units design in villages of Qashqai in appropriate with human structures. The research subject is housing patterns that are affected by lifestyle and native culture. This subject is analyzed through observation of samples in villages and black tents. The result of paper is that effective factors on design of Qashqai village and nomad houses are livelihood method, kinship connection, cultural opinions, some customs and tribal Hierarchy. How nomads housing convert to village housing is scientific results of this paper that can practical for architectures and designers.

Keywords: *Qashqai, Housing, Culture, Black Tent, Nomadic.*

Received Date: 4 January 2015

Accepted Date: 7 March 2015

* (Corresponding author) hosnavarmaghani@yahoo.com